

Szamizdat 11.

Az Európai Tanács legutóbbi ülésén falanxban vonultak föl a szivárvány zászlós miniszterelnökök. Tiszta vizet akartak önteni a pohárba, megvan-e még az értékek egysége? A vita kísértetiesen hasonlított a 2015. júniusi vitára, amely az Európára törő migránsinvázió miatt robbant ki. Mindkettő erkölcsileg nehéz, politikailag fontos és intellektuálisan szép vita volt.

A válasz mindkét esetben ugyanaz: nincs meg az értékek egysége, ezért nincs meg a politikai egység sem.

A liberálisok mindkét esetben abból indultak ki, hogy itt olyan kérdésekről van szó, amelyekre csak egyféle, a liberális véleményhegemóniának megfelelő válasz adható. A nem liberális demokraták válasza az volt, hogy a véleménypluralizmusnak megfelelően itt különböző válaszok vannak, és ehhez minden államnak és népnek joga van, és csak az „egység a sokféleségben” megközelítéssel tartható egyben az Európai Unió.

A liberálisok szerint a migrációhoz, az Európai Unió területére lépéshez mindenkinek joga van, akkor is, ha nem közvetlenül veszélyes, hanem biztonságos harmadik országon keresztül érkezik. A migrációhoz való jog lényegében emberi jog.

A mostani vitában, amely a gyermekek szexuális neveléséről szól, a liberálisok szerint a gyermekek kezébe kell adni azokat az érzékenyítő kiadványokat, amelyek felvilágosíthatják őket a heteroszexualitásról, a homoszexualitásról, a biológiai nem elhagyásáról és a nemváltó operációról. A liberálisok szerint ez a gyermek emberi joga, a szülő döntése nem lehet kizárólagos, az állami intézményeknek ebben szerepe, sőt elsőbbsége van. Szülői jóváhagyás nélkül, állami korlátok nélkül lehet érzékenyíteni a gyermekeket.

A nem liberális demokraták szerint a gyermek szexuális nevelése a szülő joga, és ebben az ő beleegyezése nélkül se az állam, se a pártok, se az NGO-k, se a szivárványos aktivisták nem játszhatnak szerepet.

A szivárványos országoknak joguk van túllépni a bináris, férfi-nő, anya-apa rendre épülő társadalmi berendezkedésen. Régen ők is ilyenek voltak, de jól megfontoltan és szándékaikat az állami politika rangjára emelve átléptek egy másik dimenzióba.

Ezt a jogukat egy másik állam nem kérdőjelezheti meg. Különösen, hogy a vezérhajó szerepére Németország vállalkozott. Hogy okos dolog-e újra karszalagban demonstrálni és a müncheni futballstadionban a magyar himnusz közben szivárványos zászlóval a játéktérre rohanni, abban nem vagyok biztos. De abban biztos vagyok, hogy a német gyerekek neveléséről a németeknek

kell dönteniük. És abban is, hogy a magyar gyerekek neveléséről is csak a magyarok dönthetnek, a németek, a hollandok vagy a belgák biztosan nem.

Hogy a bináris vagy a szivárványos világban jobb-e élni, és miért, abban mindkét fél a maga véleménye mellett érvel. Mindenkinek a maga igazsága.

De a jog, a nemzetközi jog, az EU joga és az Alapvető Jogok Chartája szempontjából a helyes álláspont nem kétséges. A migráció nem emberi jog, és a gyermek szexuális nevelésének mikéntje sem a gyermek emberi joga. Ilyen emberi jog nincs. Van helyette az Alapvető Jogok Chartájának 14. cikke a szülők jogáról a gyermek számára megfelelő neveltetés biztosításához. Ha egyben akarjuk tartani az Európai Uniót, a liberálisoknak tiszteletben kell tartaniuk a nem liberálisok jogait. Egység a sokféleségben. Ez a jövő.